

[Justitsministeren.]

Jeg synes, det er en meget rimelig bestemmelse, at hvis der ikke ved forhandling kan opnås enighed, må man gå til det organ, som i denne relation er det øverste for de kontraherende parter, nemlig Det nordatlantiske Råd, medens jeg ikke kan se, at det kunne være rimeligt begrundet at indblende den internationale domstol eller De Forenede Nationers organer i afgørelsen af en sådan konflikt.

Endelig gjorde det ærede medlem en bemærkning om en konkret sag, der er passeret her i landet. Et medlem af en rådgivningsgruppe — tror jeg, det er — en amerikansk radarekspert, var ved kriminalretten i Aalborg blevet idømt hæftestraf og fradømt kørekortet, hvorefter sagen kom for landsretten, hvor den pågældende blev frifundet. I den anledning vil jeg sige, at hvis den foreliggende overenskomst var ratificeret og den pågældende tilhørte en styrke — som omhandlet heri — eller var udsendt af et internationalt militært hovedkvarter, ville denne sag have henhørt under dansk jurisdiktion. Det er blot dette, jeg gerne har villet understrege.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke omtalte den psykologiske krigsførelse. Jeg skal i den anledning sige, at jeg vil være villig til at tage spørgsmålet op, og at vi i justitsministeriet vil undersøge, om der her foreligger problemer i relation til den gennemførte straffelov.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke mente, at jeg var vred. Nu skal det ærede medlem ikke udlede for meget af den måde, jeg taler på. Det ærede medlem har sin puddersukrede måde at tale på, jeg taler på en anden måde, og det bør ikke give det ærede medlem grund til at tro, at jeg er vred. Men derfor kan det godt være, at jeg er indigneret og rystet ved tanken om, at der er folk, som meget gerne ser fremmede tropper stationeret på dansk territorium; derfor kan det godt være, at jeg som dansk mand er indigneret og rystet over, at man vil give fremmede magter jurisdiktion i Danmark — og det er jo det, dette lovforslag drejer sig om. Det forbavser mig aldeles ikke, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke, som ikke kan blive vred over ret meget — i hvert fald

ikke, når han taler til en offentlig forsamling eller i radioen — hverken er vred eller indigneret over sådanne planer.

Hvad angår de svar, jeg har fået af de to højtærede ministre, har de jo ikke været synderlig udtømmende. Det skal jeg dog ikke beklage mig over; det bekræfter kun det, som den højtærede stats- og udenrigsminister og jeg synes at være enige om: at dette er et så indviklet problem, at det er meget svært på kort tid at sætte sig ind i det og meget svært at gå ind på det under en debat som denne. På den anden side forekommer det mig, at jeg dog i min tale også har rejst visse, om jeg så må sige politisk-juridiske problemer, som det skulle have været muligt for de ansvarlige ministre at udtale sig om; men det har altså ikke været tilfældet. Jeg må derfor nøjes med at sige — og det bliver til den højtærede justitsminister — at jeg ikke kan erklære mig enig i de kortfattede betragtninger, han har fremsat, og med den udlægning af lovens paragraffer og overenskomstens artikler, som han har fremført her. Men der bliver naturligvis senere lejlighed til at diskutere dette; så har vi allesammen gennemgået materialet betydeligt bedre end nu og er derfor bedre i stand til at diskutere; så må vi komme tilbage til problemerne.

Jeg har så kun det at spørge om: Hvis denne amerikanske officers sag var blevet behandlet efter den lovs regler, som der er stillet forslag om her — jeg håber aldrig, dette forslag bliver gældende lov i Danmark — og han i så fald ville have været under dansk jurisdiktion, hvad i alverden kan så have været grunden til, at han blev frikendt af landsretten, når vi ikke engang har en lov som denne? Hvorfor hører han så under dansk jurisdiktion?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Jeg skal foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.